

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Počet výtisků: 2
Výtisk č.:
Počet listů: 1 (oboustranně)

Doporučeně

SDĚLENÍ
k žádosti o poskytnutí informace

Ředitel odboru správního Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, jako správní orgán prvního stupně příslušný ve smyslu ustanovení § 4 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, a dle vnitřního předpisu Vězeňské služby České republiky, k řízení a k rozhodování ve věci žádostí doručených povinnému subjektu definovanému v § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), po posouzení písemné žádosti o poskytnutí informace doručené povinnému subjektu dne [REDACTED]

(„žadatel“), a obsahující požadavek na sdělení informací k řízení vedeném policejními orgány jako orgány činnými v trestním řízení podle § 12 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, za správní úřad Vězeňská služba České republiky (IČ 00212423) uvádí následující:

I.

Na úvod povinný subjekt konstatuje, že při posuzování merita věci bylo nutno vycházet z čl. 17 Listiny základních práv a svobod („Listina“), podle něhož svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, přičemž právo vyhledávat a šířit informace je možné omezit zákonem, půjde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, jde-li o ochranu veřejného zdraví anebo mravnosti. Shodně ve smyslu Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu, leč i zde toto právo s sebou nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, načež a proto může podléhat omezením. Omezení mohou být stanovena zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných, k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku, veřejného zdraví či morálky.

Též Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod v čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu, ale výkon těchto svobod může podléhat omezením a sankcím, co stanoví zákon a jsou nezbytné v zájmu „národní bezpečnosti, územní celistvosti, veřejné bezpečnosti,

předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví, morálky, pověsti nebo ochrany práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci“.

Povinný subjekt *a priori* žadateli sděluje, že povinnost poskytovat informace vychází z právní úpravy podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, v němž se stanoví, že vyjmenované povinné subjekty mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Nicméně platí, jak nejednou zdůraznily Nejvyšší správní soud a Ústavní soud, že právo na informace není bezbřehé a ani absolutní, ale nutně naráží na určitá omezení a limity. Konkrétně např. podle Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 25. 6. 2008, čj. 5 As 53/2007-85) „*svoboda projevu, jakož i právo na informace, nejsou bezbřehé a jsou nutně omezeny chráněnými zájmy dle čl. 17 odst. 4 Listiny, ostatními ústavně zaručenými právy a svobodami (čl. 10 Listiny), jakož i dalšími pravidly pro možná omezení práva na informace dle čl. 17 odst. 5 Listiny.*“.

II.

Pokud jde o „první“ výslovný požadavek žadatele, aby mu povinný subjekt sdělil, zdali v záležitosti jím učiněného podání, *kterým vyjadřoval nesouhlas s postupem příslušníků Vězeňské služby České republiky - Vazební věznice Praha Pankrác v době jeho eskorty a dále v průběhu soudního líčení před Městským soudem v Praze dne 30. listopadu 2017, a považoval je za nezákonné, bylo již šetření ukončeno a s jakým výsledkem*, povinný subjekt na tomto místě nerozporuje tvrzení žadatele, že věc byla Generální inspekcí bezpečnostních sborů postoupena k prošetření příslušnému kontrolnímu orgánu Vězeňské služby České republiky. Avšak šetření dosud (k datu vyřizování žádosti o informace) nebylo ukončeno.

Domáhá-li se žadatel „za druhé“, bližších údajů ke stále probíhajícímu šetření (řízení), je nezbytné konstatovat, že žádosti v tomto směru vyhovět nelze.

Překážkou je kogentní právní úprava provedená zákonodárcem v ustanovení § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím. Tato právní úprava stanoví: „*Povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob nebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost či stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky.*“.

-